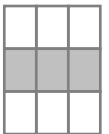

Datum: 09.02.2015
Medij: 24 sata
Rubrika: Aktuelno/Svet/Ekonomija
Autori: P.Vujanac
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 360
Tiraž: 150000

Strana: 1

Naslov: "Dečko me je podržao da odem u mitraljesce!"

„Dečko me je podržao da odem u mitraljesce!”

Aleksandra Kurić (23) iz sela Brnjice jedina je devojka koja služi vojni rok u Valjevu, u decembarskoj klasi

AKTUELNO Neki bi rekli - nežno, nasmejano, crvenokoso devojče. A drugi - vojnik, koji nosi grdosiju od 15 kila. Aleksandra (23) je jedina devojka u Valjevu koja dobrovoljno služi vojni rok, a još se dvoumi da li da u vojsci ostane ili se vrati svom, Građevinskom fakultetu.

- Govorili su mi da sam nežna i da ovo nije za mene, svi sem dečka koji mi je bio najveća

podrška rečima da sam jaka i da mogu ovo - ispričala je Aleksandra za „24 sata”.

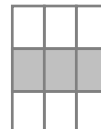
Sa kolegama je ravnopravna, mala razlika je što ima - najpedantniju kasetu.

strana 4

Datum: 09.02.2015
Medij: 24 sata
Rubrika: Aktuelno/Svet/Ekonomija
Autori: P.Vujanac
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 360
Tiraž: 150000

Strana: 1

Naslov: "Dečko me je podržao da odem u mitraljesce!"

Nasmejana i nežna sa mitraljezom (od 15 kg) u ruci

"Jedna slamka među viorove!" To bi možda mogao da bude prvi komentar posle pogleda na vojnički stroj u valjevskoj kasarni, visoke, utegnute i ozbiljne mladiće i među njima – jedna nasmejana, nežna, crvenokosa devojka – Aleksandra Kurić (23) iz sela Brnjice kod Golupca je ni manje ni više nego – mitraljezac!

VOJSKA – Ona definitivno razbija svaki stereotip da vojnička uniforma nije za nežniji pol. I zaista, jeste jedina devojka iz decembarske klase vojnika na dobrovoljnom služenju vojnog roka u Valjevu, gde će ostati do kraja februara i povratka u civilstvo.

- Stalno sam slušala stariju braću i drugove kako pričaju o vojsci, pa me je znatiželja dovela do toga da se prijavim. Govorili su mi da sam nežna i da ovo nije za mene, svi osim dečka koji mi je bio najveća podrška rečima da sam jaka i da mogu ovo. Sada su svi u porodici i okruženju ponosni na mene – priča Aleksandra, inače studentkinja Građevinskog fakulteta.

Kada je u decembru došla u Valjevo, u njenoj klasi je bilo još devojaka. Posle prvih mesec i po dana, koliko traje osnovna obuka u Drugom centru za obuku Vojske Srbije, Aleksandra je ostala sama među mladićima. To joj, međutim,

Svi za jednog, jedan za sve: Aleksandra kaže da je timski rad i duh zajedništva ono što je privlači u vojsci

ne pada teško.

- Kada je bila prekomanda ja sam dobila male boginje i nakon povratka sa kućnog lečenja sve ostale devojke već su bile upućene u druge jedinice. Ne smeta mi is-

ključivo muško okruženje, ovde smo svi jednaki i ravnopravni – kaže ova devojka ističući da od kako je obukla uniformu nije pustila nijednu suzu i da su je na početku samo malo boleli prsti i

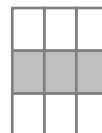
nokti, dok se nije potpuno navikla na oružje.

A te male boginje i kućno lečenje „udesile“ su i da nakon povratka u jedinicu dobije za devojku posve neobičan VES – mitraljezac! Alek-

Datum: 09.02.2015
Medij: 24 sata
Rubrika: Aktuelno/Svet/Ekonomija
Autori: P.Vujanac
Teme: Vojska Srbije

Napomena:
Površina: 360
Tiraž: 150000

Strana: 1

Naslov: "Dečko me je podržao da odem u mitraljesce!"

I nadređeni je žena

PONOS Aleksandrin nadređeni u jedinici je takođe devojka. Potporučnica Danijela Nedeljković. To, međutim, kako kaže naša sagovornica, ne znači da ima bilo kakav popust. "Za to nema ni potrebe, jer je Aleksandra odličan vojnik. Disciplinovana, dobro shvata zadatke, raspoložena za rad i saradnju i dobar čovek, tako da sam veoma ponosna na nju", kaže potporučnica Nedeljković.

▲ Aleksandra je jedina dama u stroju

Postoje razlike, ali samo u urednosti

KASETA Razlike između nje i mladića naravno da ipak ima. Dovoljan je pogled na vojničku kasetu koja je najpedantnija i na njen sadržaj – od krema i losiona, do četke, tako klasične „ženske“ boje, kojom Aleksandra sređuje frizuru pre izlaska na postrojavanje.

sandra priznaje da se „uhvatila za glavu“ znajući da će joj dopasti ubojito oružje teško 15 kilograma.

- Sada, međutim, nije teško jer svaki mitraljez ima tri poslužioća, nišandžiju, pomoćnika i donosioca

municije, tako da sve radimo kao tim, pa sam baš zadovoljna svojim rezultatima kao mitraljezac. Upravo to, timski rad i „svi za jednog, jedan za sve“, jeste ono što učimo u svim segmentima obuke i ono što me

tako privlači u vojsci – zaključuje Aleksandra otkrivajući da posle nešto manje od tri meseca vojničkog života razmišlja da li će se vratiti na fakultet, pošto je „golica“ pomisao na vojničku karijeru. P. Vujanac IIII